

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **DRIBO s.r.o., IČ: 634 77 084**, se sídlem Brno, Pražákova 36, zastoupen Ing. Jiřím Sedlákem, patentovým zástupcem, se sídlem České Budějovice, Husova 5, **za účasti: IVEP, a.s.**, (dříve Inženýrsko-výrobní elektrotechnický podnik, a.s.), IČ: 005 66 993, se sídlem Brno, Vídeňská 117a, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č.j. PUV 2001-12098/35779/2008/ÚPV ze dne 18.8.2009,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 20.10.2009 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č.j. PUV 2001-12098/35779/2008/ÚPV ze dne 18.8.2009, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16.5.2008 o částečném výmazu užitného vzoru č. 11434 o názvu „Spínací prvek“, provedeném na návrh společnosti IVEP, a.s.

Dne 20.8.2001 zapsal Úřad průmyslového vlastnictví do rejstříku užitný vzor č. 11434 o názvu „Spínací prvek“ s právem přednosti ode dne 18.6.2001.

Návrhem ze dne 30.11.2005 Úřadu průmyslového vlastnictví se domáhal navrhovatel - společnost IVEP, a.s. výmazu tohoto užitného vzoru z rejstříku s tím, že chráněné technické řešení nebylo v době jeho přihlášení způsobilé k ochraně podle § 1 zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů, neboť vzhledem ke stavu techniky nebylo nové a nepřesahovalo rámec pouhé odborné dovednosti.

Navrhovatel výmazu mj. uvedl, že za nové, resp. přesahující pouhou odbornou dovednost nelze považovat technické řešení chráněné v druhém a šestém nároku na ochranu, přičemž odkázal na užitné vzory: D1 – užitný vzor č. 8203 zveřejněný dne 22.1.1999; D2 – užitný vzor č. 8532 zveřejněný dne 16.4.1999; D3 – užitný vzor č. 9073 zveřejněný dne 13.9.1999; D4 – užitný vzor č. 9083 zveřejněný dne 13.9.1999; D5 – užitný vzor č. 10972 zveřejněný dne 9.3.2000. K nim uvedl, že není třeba se jimi podrobně zabývat, neboť dostačujícími materiály prokazujícími nenovost a nepřesáhnutí rámce pouhé odborné dovednosti technického řešení chráněného napadeným užitným vzorem jsou dokumenty A2, A3 a A4.

Dokument A1 - Jörgena Paro, manažera společnosti ABB Oy, Finsko, dosvědčuje, že dokument A2 byl zveřejněn v srpnu 1997, přičemž výrobky obsažené v dokumentu A2 (dokument NOPWNPS 5634 NO), jakož i výrobky obsažené v dokumentu A3 (dokument společnosti Strömberg-NP skillebrytere, lastbrytere, transformatorbrytere 24 kV 400 A og 630 A) byly již od roku 1985 prodávány firmou Strömberg, později ABB. Dokument A4 (descriptive bulletin 761-30) byl zveřejněn v dubnu 1984. Protože i spínací prvky zobrazené na fotografiích města Brna v dokumentu A5 byly podle prohlášení společnosti Dopravní podnik města Brna, a.s., instalovány na trolejovém vedení v brně již před rokem 1995, je nutno všechny uvedené dokumenty považovat za relevantní důkazní prostředky proti novosti technického řešení chráněného napadeným užitným vzorem.

Následně rozhodnutím Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16.5.2008 bylo vydáno rozhodnutí podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o užitných vzorech, jímž se užitný vzor č. 11434 částečně vymazává z rejstříku užitných vzorů. Nároky na ochranu se stanovují takto:

1. Spínací prvek pro venkovní rozvodné sítě vysokého nebo velmi vysokého napětí, vykazující alespoň jeden pohyblivý a alespoň jeden pevný kontakt, upevněný na pomocném příčniku, uspořádaném na sloupu nebo stožáru pod hlavním příčníkem, k němuž je tahově uchycen alespoň jeden přívodní vodič venkovního vedení, pocházející z kotevní svorky na pohyblivý kontakt, přičemž k pevnému kontaktu je připojen výstupní vodič (16) pro přechod na zemní vedení, popř. na transformaci, vyznačující se tím, že pohyblivý kontakt (3) je tvořen opalovacím růžkem, upevněným na pohyblivém podpěrném izolátoru (13), uloženém s možností výkyvného pohybu na otočné hřídeli (14) spojené s ovládacím táhlem (15) pohonu, a pevný kontakt (4) je spojen s opalovacím růžkem upevněným na pevném podpěrném izolátoru (11), přičemž izolátory (11, 13) jsou upevněny na společné konzoli (10) uspořádané na pomocném příčniku (9).
2. Spínací prvek podle nároku 1, vyznačující se tím, že výstupní vodič (16) je propojen na pevný kontakt (4) přes pojistku (18), jejíž jeden konec je nesen v prvním pojistkovém držáku (19) spojeném pevným kontaktem (4), a její druhý konec je nesen v druhém pojistkovém držáku (20) na pevném izolátoru (21) upevněném k pomocnému příčniku (9).

3. Spínací prvek podle nároku 2, vyznačující se tím, že osa pevného izolátoru (21) pro pojistku (18) je kolmá na osu pevného podpěrného izolátoru (11) pro pevný kontakt (4).
4. Spínací prvek podle nároku 3, vyznačující se tím, že mezi pevný kontakt (4) a pojistku (18) je připojen svodič přepětí (22), spojený s pomocným příčnickem (9).

Částečný výmaz působí od počátku platnosti užitého vzoru.

Úřad průmyslového vlastnictví v odůvodnění uvedl, že technické řešení chráněné v prvním nároku na ochranu, jakož i technické řešení chráněné ve čtvrtém a pátém nároku, není v kombinaci s prvním nárokem na ochranu napadeného užitého vzoru č. 11434 ve smyslu § 4 tohoto zákona nové, a nesplňuje tak v tomto rozsahu jednu z podmínek zápisné způsobilosti zakotvenou v § 1 citovaného zákona. Rozhodnutí o částečném výmazu bylo odůvodněno tím, že technické řešení chráněné v druhém nároku na ochranu užitého vzoru nepřesahuje rámec pouhé odborné dovednosti, tj. druhou z podmínek zápisné způsobilosti, zakotvenou v § 1 uvedeného zákona.

Naopak nedostatek novosti, ani nepřesáhnutí rámce pouhé odborné dovednosti, se navrhovateli nepodařil prokázat u třetího nároku na ochranu, neboť bylo zjištěno, že spínací prvek v rozsahu znaků uvedených v tomto nároku je v porovnání s namítaným stavem techniky realizován odlišnými technickými prostředky. proto bylo stanoveno, že v něm definované technické řešení, a dále i v závislých nárocích chráněná výhodná provedení zahrnující další konstrukční detaily, odlišné od řešení podle namítaného dokumentu, splňují podmínku novosti, zakotvenou v § 1 zákona o užitných vzorech.

Žalobce napadl prvoinstanční rozhodnutí rozkladem, který byl posléze zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím.

V odůvodnění zamítavého žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a dále uvedl, že napadený užitný vzor č. 11434 nesplňuje v rozsahu prvního nároku na ochranu podmínku novosti, a proto bylo nutno rozsah jeho ochrany omezit stanovením nového prvního nároku na ochranu. Vzhledem k tomu, že stanovením nově formulovaného prvního nároku na ochranu vznikla nová kombinace znaků technického řešení, splňující podmínku novosti a přesáhnutí rámce pouhé odborné dovednosti, původní čtvrtý, pátý a šestý nárok na ochranu se tak stávají druhým, třetím a čtvrtým nárokem, které jsou závislé na nově formulovaném prvním nároku na ochranu.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že na základě právně nerelevantního dokumentu dochází k částečnému výmazu užitého vzoru, čímž je znemožněna ochrana originálnímu produktu žalobce v plném rozsahu.

Žalobce uváděl, že žádný z předložených důkazů, kromě dokumentu A3 návrhu na výmaz – v rozhodnutí žalovaného označený jako dokument D1, nebyl shledán v prvoinstančním rozhodnutí jako závada novosti technického řešení napadeného užitého vzoru. Tento dokument byl navrhovatelem předložen ve fotokopii titulní strany a str. 12 blíže neurčeného dokumentu. Podle názoru žalobce nesplňuje úlohu relevantního důkazu. Takový postup je v rozporu s § 18 odst. 2 zákona o užitných vzorech.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 30.4.2010 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 21.10.2009.

Zúčastněná osoba se svém vyjádření ze dne 16.2.2010 uvedla, že v návrhu na výmaz byl dokument A3 označen jako celek, a to i přesto, že fyzicky byly připojeny pouze dvě strany fotokopíí – úvodní strana a strana 12. V průběhu řízení byli vyzváni žalovaným k předložení originálu dokumentu A3, což učinili.

Městský soud v Praze rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu vzal soud za prokázané, že společnost Inženýrsko-výrobní elektrotechnický podnik a.s., Brno, podala dne 30.11.2005 návrh na výmaz užitného vzoru č. 11434 z rejstříku užitných vzorů podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o užitných vzorech, protože technické řešení chráněné tímto užitným vzorem nebylo v době podání přihlášky nové a nepřekračovalo rámec pouhé odborné dovednosti. Jako namítané materiály označil navrhovatel:

A1 - dopis Jörgena Paro;

A2 - dokument NOPWNPS 5634 NO);

A3 - dokument fy STRÖMBERG - NP skillebrytere, lastbrytere, transformorbrytere 24 kV 400 A og 630 A;

A4 – S and C Alduti-Ripter Switches – Outdoor Distribution (descriptive bulletin 761-30), copyright 1984;

A5 – fotografie odpojovačů s potvrzením instalace v síti Dopravního podniku města Brna a.s.

Jako příloha byla mj. uvedena i kopie dokumentu fy STRÖMBERG - NP skillebrytere, lastbrytere, transformorbrytere 24 kV 400 A og 630 A.

Podle § 1 zákona o užitných vzorech technická řešení, která jsou nová, přesahují rámec pouhé odborné dovednosti a jsou průmyslově využitelná, se chrání užitnými vzory.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 1321/2010 skutečnost, že užitný vzor byl zapsán do rejstříku vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví, mu poskytuje ochranu podle zákona o užitných vzorech; tato skutečnost však nezaručuje, že se u konkrétního užitného vzoru jedná o takové řešení, které je způsobilé ochrany ve smyslu zákona č. 478/1992, o užitných vzorech.

Podle § 4 zákona o užitných vzorech technické řešení je nové, není-li součástí stavu techniky (odst. 1). Stavem techniky pro účely tohoto zákona je vše, co bylo přede dnem, od něhož přísluší přihlašovatel užitného vzoru právo přednosti (§ 9), zveřejněno (odst. 2). Stavem techniky není takové zveřejnění výsledků práce přihlašovatele nebo jeho právního předchůdce, ke kterému došlo v posledních šesti měsících před podáním přihlášky užitného vzoru (odst. 3).

Podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o užitných vzorech na návrh kohokoliv Úřad provede výmaz užitného vzoru z rejstříku, není-li technické řešení způsobilé k ochraně podle § 1 a 3.

Podle § 18 odst. 2 zákona o užitných vzorech návrh na výmaz užitného vzoru z rejstříku musí být věcně odůvodněn a současně musí být předloženy důkazní prostředky, o které se návrh na výmaz opírá. Důvody výmazu včetně označení důkazů, kterých se návrh dovolává, nemohou být dodatečně měněny.

Podle rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 A 25/96 z ustanovení § 17 zákona o užitných vzorech vyplývá, že řízení o výmazu užitného vzoru je řízením návrhovým. Ze závazného postupu řízení upraveného v ustanovení § 18 zákona, který je ve smyslu § 21 odst. 1 zákona odchylkou od správního řádu, nelze v průběhu řízení brát zřetel na další návrh obsahující jiný důvod pro výmaz užitného vzoru, uplatněný jako rozšíření původního návrhu. Případný další důvod musí navrhovatel uplatnit novým návrhem.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 37/2008–153 v řízení o částečném výmazu užitného vzoru z rejstříku užitných vzorů není Úřad průmyslového vlastnictví oprávněn zasahovat do podstaty technického řešení přeformulováním jednotlivých nároků na ochranu a jejich novým definováním.

Pokud žalobce namítal, že k částečnému výmazu užitného vzoru došlo na základě právně nerelevantního dokumentu, čímž měla být žalobci znemožněna ochrana originálního produktu a má tedy hrozit riziko volného využívání originálního technického řešení třetími osobami, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Z obsahu správního spisu vzal soud za prokázané, že společnost Inženýrsko-výrobní elektrotechnický podnik a.s., Brno, podala dne 30.11.2005 návrh na výmaz užitného vzoru č. 11434 z rejstříku užitných vzorů podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o užitných vzorech, a jako namítané materiály označila mj. A3 - dokument fy STRÖMBERG - NP skillebrytere, lastbrytere, transformatorbrytere 24 kV 400 A og 630 A. Jako přílohu tohoto podání mj. uvedla i kopii dokumentu fy STRÖMBERG - NP skillebrytere, lastbrytere, transformatorbrytere 24 kV 400 A og 630 A. Z tohoto podání navrhovatele ze dne 30.11.2005 je zřejmé, že neporušil ustanovení § 18 odst. 2 zákona o užitných vzorech, že návrh na výmaz užitného vzoru z rejstříku věcně odůvodnil a současně předložil důkazní prostředky, o které se návrh na výmaz opírá. Z tohoto podání je rovněž zřejmé, že důvody výmazu včetně označení důkazů, kterých se návrh dovolává, nebyly dodatečně měněny.

Žalovaný správní orgán proto neporušil zásadu koncentrace řízení tím, že připustil jako relevantní doklad originál propagačního katalogu s názvem „STRÖMBERG – NP skillebrytere, lastbrytere, transformatorbrytere 24 kV 400 A og 630 A“, přestože tento originál byl předložen až na výzvu žalovaného, tj. až po podání návrhu na výmaz užitného vzoru č. 11434.

V inkriminované věci je nesporné, že navrhovatel výmazu včas a řádně předložil kopii dokumentu A3. Jestliže posléze správní orgán shledal, že doklady označené v návrhu není schopen opatřit sám a předložené kopie označených dokladů jsou k prokázání tvrzených skutečností nedostatečné, neporušil zákon, když navrhovateli stanovil lhůta pro potřebnou součinnost, spočívající v požadovaném doplnění originálů označených dokladů. Po uplynutí této lhůty bylo dokazování jako fáze řízení ukončeno. S ohledem na skutečnost, že navrhovatel ve stanovené lhůtě řádně doplnil pouze originály toho, co ve svém původním podání ze dne 30.11.2005 označil a co si žalovaný vyžádal, nelze tvrdit, že důkazy byly ze strany navrhovatele dodatečně měněny či rozšiřovány.

Městský soud v Praze musel potom přisvědčit názoru žalovaného, že podle § 52 správního řádu je ze strany účastníka možné důkazy označit, nevyplyvá z nich explicitně povinnost je současně i všechny předložit. V případě, že si správní orgán není schopen sám opatřit takto označený dokument, je možné požádat o součinnost účastníka řízení, což se v daném případě stalo a navrhovatel byl požádán o součinnost ve věci. Tato součinnost spočívala v předložení originálů v návrhu označených dokumentů. V inkriminované věci nedošlo ke změně nebo rozšiřování důkazů předložených navrhovatelem dne 30.11.2005, a proto musel soud tuto námitku odmítnout jako neopodstatněnou. Stejně musel soud odmítnout i námitku, v níž se žalobce dovolával „Metodických pokynů pro řízení před ÚPV“, neboť tyto se týkají předložení nových důkazních prostředků, když v inkriminované věci se o žádné nové důkazy nejednalo.

Pokud žalobce namítal, že jako doklad A3 byly označeny pouze titulní strana a strana 12. dokumentu, musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Z návrhu ze dne 30.11.2005 na výmaz užitého vzoru č. 11434 z rejstříku užitných vzorů je zřejmé, že jako namítaný materiál A3 byl označen celý dokument, když se v podání expressis verbis uvádí - dokument fy STRÖMBERG - NP skillebrytere, lastbrytere, transformatorbrytere 24 kV 400 A og 630 A. Jako přílohu tohoto podání mj. uvedl navrhovatel i kopii dokumentu fy STRÖMBERG - NP skillebrytere, lastbrytere, transformatorbrytere 24 kV 400 A og 630 A.

Pokud žalobce namítal, že užitný vzor č. 11434 byl vymazán na základě nedatovaného a tedy nepřípustného dokladu, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou, neboť z originálu dokumentu A3 žalovaný ověřil, že číselný údaj 85-01 na titulní straně dokumentu A3 je skutečným údajem o čase použití (rok 1985) technických informací obsažených v A3. Námitku žalobce, týkající se údajné neseznatelnosti data zveřejnění předmětného dokumentu, resp. že z informace „85-01“ uvedené na titulní straně předloženého dokumentu nelze za použití běžných pravidel datace identifikovat datum vydání leden 1985, musel soud odmítnout jako irelevantní a účelovou. Za standardní způsob uvádění dat zvláště v anglicky mluvících zemích je nutno považovat datum ve formátu „rok-měsíc-den“.

Žalobce dále namítal, že žalovaný v rozhodnutí ze 18.8.2009 rozhodoval ve stejné věci zcela opačně než v předchozím rozhodnutí ze dne 12.11.2007, v němž uvedl, že dodatečně předložený originál katalogu (dokument A3) neměl být brán správním orgánem prvního stupně na zřetel, neboť při výmazovém řízení, které je ovládáno dispoziční zásadou a také zásadou koncentrační, byla předložena pouze kopie první strany a str. 12, tj. bez zadní strany, ze které bylo možno seznat jeho zveřejnění a jedná se o nedatovaný dokument. Rovněž tuto námitku považoval Městský soud v Praze za neodůvodněnou. Z návrhu ze dne 30.11.2005 na

výmaz užitného vzoru č. 11434 z rejstříku užitných vzorů je zřejmé, že jako namítaný materiál A3 byl označen celý dokument, když se v podání *expressis verbis* uvádí - dokument fy STRÖMBERG - NP skillebrytere, lastbrytere, transformatorbrytere 24 kV 400 A og 630 A. Jako přílohu tohoto podání mj. uvedl navrhovatel i kopii dokumentu fy STRÖMBERG - NP skillebrytere, lastbrytere, transformatorbrytere 24 kV 400 A og 630 A. Pokud žalovaný vyžádal originál tohoto namítaného dokumentu dnem 30.11.2005, tedy podáním návrhu na výmaz, neporušil zásadu koncentrace řízení. Dokument A3 byl řádně uveden a identifikován v podání návrhu na výmaz a z identifikace příloh vyplývá, že byla mj. přiložena i jeho kopie. Tento závěr Městského soudu v Praze je rovněž v souladu s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 A 25/96, podle něhož ze závazného postupu řízení upraveného v ustanovení § 18 zákona, který je ve smyslu § 21 odst. 1 zákona odchylkou od správního řádu, nelze v průběhu řízení brát zřetel na další návrh obsahující jiný důvod pro výmaz užitného vzoru, uplatněný jako rozšíření původního návrhu.

Městský soud v Praze musel konstatovat, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal řádně se všemi námitkami uplatněnými žalobcem, jakož i jeho argumentací žalobce, jíž vyvracel závěr žalovaného o závadě novosti, když ze strany 11 napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný těmito argumenty zabýval a vzal tvrzení žalobce v potaz, resp. je vyvrátil. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem o užitných vzorech, jakož i se správním řádem. Soud musel dále konstatovat, že žalobce v průběhu řízení před správním orgánem ani v podané žalobě nerozporoval obsah dokumentu A3 fy STRÖMBERG - NP skillebrytere, lastbrytere, transformatorbrytere 24 kV 400 A og 630 A, což je nutno považovat v inkriminované věci za zásadní skutečnost..

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a *contrario*, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. ledna 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová